

Edith Piaf

Aşk Olmadan Hiçbir Şeyiz

BİYOGRAFİ

Jean-Dominique Brierre

Türkçesi

Elif Yılmaz Ergezen

Jean-Dominique Brierre: 1980-1990 yılları arasında Paroles et Musique adlı aylık dergide çalışmıştır. Yazarlığının yanı sıra gazeteci ve çevirmen kimliğiyle de önemli işlere imza atmıştır. Brierre, caz ve şarkılar üzerine kitaplar yazmış, Fransız şarkıcılar hakkında da birçok biyografik eser kaleme almıştır. Usta yazar, Fransız şarkılarına ve rock müziğine ilgisini meslektaşlarıyla yaptığı ortak çalışmalarla kanıtlamıştır. Jean-Dominique Brierre'in popüler eserlerinden bazıları şunlardır:

Le Mystère Luchini

Le Jazz, Français

Jean Ferrat, une vie

Encyclopédie du rock français

Punkitudes

Léonard Cohen, par lui-même

Barbara: Une femme qui chante

Edith Piaf: Sans amour on n'est rien du tout

Serge Reggiani: C'est moi, c'est l'italien

Johnny Hallyday, Histoire d'une vie

Bob Dylen, Porte de sa vie

Léonard Cohen, Le livre du désir

Elif Yılmaz Ergezen: 1992 yılında Fransa'da doğdu. İlkokulu Ordu ve Fransa'da, ortaokulu Fransa ve Ankara'da, liseyi Ankara Tevfik Fikret Lisesinde okudu. Lisans eğitimini Hacettepe Üniversitesi Fransızca Tercümanlık Bölümünde birincilikle tamamladı. Ayrıca Anadolu Üniversitesi Dış Ticaret (ön lisans) ve Uluslararası İlişkiler Bölümü (lisans) mezunudur. İki yıllık evli olan Elif Yılmaz Ergezen, 2014 yılında bir müddet Fas Büyükelçisinde çift yönlü (Fransızca-Türkçe) sözlü ve yazılı çeviriler yapmıştır. Hâlen çeviri çalışmalarını serbest olarak sürdürmektedir.

EDITH PIAF

Aşk Olmadan Hiçbir Şeyiz

Jean-Dominique Brierre

Türkçesi
Elif Yılmaz Ergezen

Cümle Yayınları: 45

Biyografi: 13

•

Yayın Yönetmeni: **Muhsin METE**

Kitap Editörü: **Muhsin METE**

•

EDITH PIAF/Aşk Olmadan Hiçbir Şeyiz

Özgün Adı: **Edith Piaf: Sans Amour, On N'est Rien Du Tout**

Fransızca aslından çeviren: **Elif Yılmaz ERGEZEN**

•

Teknik Hazırlık: **Kelime Yayıncılık**

•

Kapak ve Sayfa Tasarımı: **Sarakusta**

www.sarakusta.com.tr

•

© **Kelime Yayıncılık Reklam Tic. Ltd. Şti.**

Sertifika No: 31337

Bütün yayın hakları saklıdır.

Kaynak gösterilerek yapılacak kısa alıntılar dışında yayıncının yazılı izni olmaksızın hiçbir yolla çoğaltılamaz.

•

Birinci Baskı, **Ağustos 2016**

ISBN: 978-605-9147-30-9

•

Kelime Yayıncılık Reklam Tic. Ltd. Şti.

Reşit Galip Cad. Hatır Sok. Nu: 23/2 06700 GOP / ANKARA

Telefon: (0312) 437 08 85-437 08 86 Faks: (0312) 437 08 87

www.cumleyayinlari.com

e-posta: bilgi@kelimeyayincilik.com

•

Baskı: **Dumat Ofset Matbaacılık San. Tic. Ltd. Şti.**

www.dumat.com.tr

•

Cümle Yayınları, Kelime Yayıncılık'in tescilli markasıdır.

İçindekiler

Elli Yıl Sonra...	7
Sır Gibi Doğum	20
Sokak Şarkıcısı	29
Gerny's	39
Mon Légionnaire / Lejyonerim	54
Le Bel Indifférent / Duygusuz Sevgilim	67
Berlin'de	79
Montand	88
Amerika'nın Fethi	98
Edith ve Marcel	112
Paris'te Bir Amerikalı	128
Serçe ve Kelebek	140
Mantık Evliliği	150
La Foule / Kalabalık	166
Milord	176
Sil Baştan Başlayacağım	183
Théo	195
Hollywood'da Dirilme	213
Diskografi	221
Filmografi	234

“Öldüğüm vakit benim gerçekten kim olduğumu bilmeseler bile hakkımda çok şey söyleyecekler. Bunun ne önemi var diyeceksiniz. Doğru. Fakat bu düşünce benim canımı acıtıyor.”

Edith Piaf

“Edith’in eşi benzeri yok. O çığır açmış bir isim. Onu taklit etmeyi kimse aklından geçirmesin...”

Michel Simon

Elli Yıl Sonra...

Doğumundan neredeyse bir asır, vefatından ise elli yıl sonra Piaf'tan geriye ne kaldı? Repertuarı ve çarpıcı hikâyesi, sesi ve resimleri. Tino Rossi ya da André Claveau gibi günümüzde unutulmuş fakat kendi dönemlerinin en çok beğenilen isimlerinin aksine Edith Piaf, Fransa'da olduğu kadar diğer ülkelerde de (Google'da on iki milyondan fazla referans) özellikle ABD'de hâlen dinlenmektedir. Piaf daha hayattayken, farkında olmadan gelecek nesiller için çalışmaya başlamıştır. Öncelikle kendini tanıtmak için tüm dünyayı (Asya hariç) dolaşmıştır. Uluslararası turnelerden, özellikle de Amerika kıtasına yaptıklarından ötürü bazen bir buçuk yıl Fransa'da bulunmadığı olmuştur. Zayıf silüetini, küçük siyah elbisesini, adeta bir dramı canlandıran jestlerini yıllarca tiyatro sahnelerine, Stockholm'e, Atina'ya, New York'a, Hollywood'a, Montreal'e, Meksiko'ya ve Buenos Aires'e beraberinde götürür. Bitmek tükenmek bilmeyen bu yolculukların vermiş olduğu yorgunluk, kendisinin erken yaşta aramızdan ayrılmasına az çok sebep olur.

Şarkıları -bazıları İngilizceye de çevrilmiştir- ve bedeniyle tüm dünyaya varlığını ispat eden Edith, öte yandan geçmişine saplanıp kalmaz, hayatını -çocukluğunu, aşklarını, üzün-

tülerini- şekillendirmeye devam eder. Tıpkı bizleri kendine çeken ve içine alan bir roman misali. Şarkılarına evrensel bir boyut kazandırmak isteyen Piaf, melodramatik bir şekilde hayatını onlara adar. Özellikle de Marcel Cerdan'ı kaybettiği zaman kaleme aldığı *L'Hymne à l'amour* ve kendisinin artık bittiğini söyleyenlere inat, varlığını yeniden kanıtlandığı şarkısı *Non, je ne regrette rien* bugün en çok dinlenenler arasındadır.

Serge Gainsbourg'un da dediği gibi yaşanmışlıklar ile meydana getirilen eser arasında oluşan bağı sanata ve hatta şarkılara işlemek oldukça zordur. "Madam Edith Piaf (...)" taklit edilemez, ne ondan önce ne de ondan sonra bir Edith Piaf gelmemiştir dünyaya." diyen biricik dostu Jean Cocteau çok net bir şey söyler. Çoğu kez Billie Holiday ile kıyaslansa da Piaf'ın ne yerine geçebilecek birileri ne de sesinin tınısını aktarabildiği bir mirasçısı olmuştur. O, Fransız müziğinde hatta dünya müziğinde derin bir iz bırakır.

Ölümünün ardından bazıları kendilerini onun yerine koymaya çalışır. 1965'te, Johnny Hallyday'in menajeri Johnny Stark, yanına Avignon'lu genç bir çalışan olan ve radyo yarışmasında Piaf'ın *Jézébel* ve *Exodus*¹ şarkılarını okuyan 1946 doğumlu Mireille Mathieu'yü alır. Her ne kadar güçlü sesiyle ondan esinlense de Mireille Mathieu hiçbir zaman onun aurasına sahip olamamış ve Piaf'ın yerini alamamıştır. Fakat Piaf gibi o da şaşırtan başarısıyla uluslararası alanda kabul görmüş, 122 milyon albüm satışı gerçekleştirerek dünya çapında, özellikle de Rusya'da tanınan Fransız şarkı-

¹ Bu şarkı yarışmasında, yé-yé müzik tarzında bir ikon ve ileride Piaf'ın anısına plak çıkaracak olan -Michèle Torr chante Piaf (2003)- Michèle Torr'un ardından Mireille Mathieu ikinci gelmiştir.

cılardan biri olmuştur. 2008 yılında Putin ve Kaddafi'nin huzurunda şarkı söylemek için Kremlin'e gitmiştir. Ayrıca her konserinde *La Vie en Rose*'u söyleyerek Piaf'ı anmayı unutmamıştır. 1993 senesinde *Mireille Mathieu chante Piaf* 1 kaydeder. 2003 ve 2012 yılında iki yeni şarkı -*A quoi ça sert l'amour?* ve *La Goualante du Pauvre Jean*- eklediği bu albüm yeniden çıkar.

Mireille Mathieu ile aynı zamanlarda sesini duyuran Parisli Georgette Lemaire (doğ. 1943) ise o kadar kalıcı olmamıştır. Lemaire'i iyi tanıyanlar, gerek sanatsal anlamda gerek yaşantısıyla onun Piaf'a en çok benzeyen kişi olduğunu bilirler. Öyle ki Piaf'ın bestecisi Charles Dumont'un ve söz yazarları Michel Vaucaire ve Michel Rivgache'un onun için şarkı yazması hiç de şaşırtıcı değildi. Sallantılı giden kariyerine rağmen Georgette Lemaire şarkı söylemeyi sürdürür. 2013'te Piaf'ın *Sous le ciel de Paris* ve *Je m'en fous pas mal* adlı iki şarkısının da yer aldığı Paris Şarkıları albümünü çıkarır.

Her ne kadar Piaf'ın yerini alabileceğini zannedenler olmuşsa da hiçbiri onun repertuvarını yaşatmaktan öteye geçememiştir. Edith'in klonlanması gibi bir durum söz konusu olmamasına rağmen şarkıcılar, özellikle de kadın şarkıcılar bundan vazgeçmemiştir. 1980'li yılların başında, "Piaf'ın erkek versiyonu" olarak bilinen Claude Nougaro, usta sanatçının şarkılarından biri olan *l'Accordéonist*'e sesiyle hayat vererek onun şarkılarını bir erkeğin de okuyabileceğini kanıtlar. On yılın ardından, Johnny Hallyday de Nougaro'nun başlattığı akıma katılır. Hallyday, konserlerinin bitişini *l'Hymne à l'amour* ile yaparken tok sesiyle, "Je me ferai teindre en blonde (Saçlarımı sarıya boyatırım)" kısmını "J'oublierai brunes et blondes (Esmer ve sarışınları

unuturum)” olarak değiştirdi. 2000’li yıllarda ise Piaf’ın bir başka şarkısını, *Non, je ne regrette rien*’i seslendirmiştir. Enrico Macias da 2003 yılında, *Sous le ciel de Paris* parçasını yeniden ele alır. “şarkı da tıpkı bir tablo gibidir, renklerini değiştirmeye kalkışmamak lazım. *Sous le ciel de Paris*’in saygı duyulalı bir rengi var. Paris’ten bahsediyoruz, Endülüs’ten değil! Melodi ve metnin ruhu üzerinde değişiklikler yapıp onları bozamayız.” diye açıklamada bulunan Cezayir asıllı Fransız şarkıcı Piaf hakkında “Varyeteye uygun bir sese sahip olan ve öldükten sonra hâlâ yaşamaya devam eden çok az ses sanatçısı vardır. Fakat Piaf her zaman yaşamıştır. Her Őeyden önce o, opera ve varyete arasında kalmış bir sese sahip. Bu inanılmaz bir Őeydir.” der.

Olimpia’da, on yıl önce, 1993’te, sesinden ziyade, Fransız şarkılarının erbabı olmasıyla tanınan Etienne Daho, *Mon manège à moi*’yı kaydeder. Kendisi o dönemlerin en iyi erkek pop şarkıcısı olarak gelecek nesillere de yeni bir yol açar. Oysa günümüzde bu alanda sesini duyurmuş genç şarkıcıların kimlerden beslendiğini unuttuyoruz. Realist şarkı akımının büyük hayranı olan Anaïs (doğ. 1976) *A l’eau de Javel* adlı albümünde Piaf’ın *Mon Dieu* şarkısına yer verir. Zaz da (doğ. 1980) tıpkı kendisiyle aynı yıl doğan Olivia Ruiz gibi *L’Accordéoniste*’i seslendirir. Gospel müziği kadar Fransız şarkılarıyla da arası iyi olan ve M6 kanalında yayınlanan *Popstars*’ı piyasaya çıkarmaktan vazgeçen Chimène Badi, *Padam Padam*’ı, yorumlar. “İki Piaf olamaz,” demiştir genç şarkıcı (doğ. 1982), “onun sesine benzer bir sese sahip olan Mireille Mathieu’yü çok severim fakat Piaf başkadır! Bazıları onu demode bulur, bunun benim için hiçbir önemi yok. Farklı repertuvarlara dokunmak benim hoşuma gidiyor. Edith Piaf’ı yorumlamak da büyük bir Şey! Aslında çok

zor çünkü o sesini en tizlere kadar çıkarıyor ve bu yüzden onun şarkılarını yorumlamak oldukça zor.”

Kendinden öncekileri örnek alıp onların izinden yürüyen ve çeşitli ses aralıklarına sahip olan Axelle Red ve Patricia Kaas da -her ikisi de 1960'ların sonlarında doğmuştur- buğulu ve melankolik sesleriyle Piaf'tan şarkılar söylerler. Renaud, Youssou N'Dour, Arno gibi düetleriyle tanınan Flaman şarkıcı... *Mon Dieu*'yü R&B tarzda okur. Kaas, “Bugünün Piaf'ı olmak için akordeon şart değil. Mühim olan insanlara dokunmak ki bu da zaten içten gelen bir şey. Bir Aretha Franklin de Piaf gibi bunu yapmayı biliyor, her ne kadar iki zıt şarkıcı olsalar da. Bana göre hata, şarkıyı aynı tarzda söylemeye çalışmak. Bu hataya çabuk düşüyoruz. Birini taklit edebiliriz elbette ama ben hiçbir zaman böyle bir amaç gütmедim.” şeklinde açıklamada bulunur.

Uluslararası alanda en çok beğenilen isimlerden biri olan Patricia Kaas, 2012'de Piaf'a adadığı bir albüm çıkarır. Pop müziğin büyük ustalarıyla (Pink Floyd, Queen, The Police, ABBA ve Deep Purple) çalışan ve bir senfonik orkestra olan Royal Filarmoni Orkestrası ile Londra'da stüdyoya girer. *Kaas chante Piaf*'ın aranjmanını ise Los Angeles'ta yaşayan ve Penderecki'nin öğrencisi olan Polonyalı genç müzisyen Abel Korzeniowski yapar. Abel, adını daha çok Hollywood film müziklerinin bestecisi olarak duyurmuştur. Piaf gibi söyleyerek usta sanatçıyı unutturmaya çalışanların aksine Patricia Kaas tutkuyla ve cesaretle onun şarkılarını aranje edip yeniden okumayı tercih eder. “Parçalar üzerine düşünüldü, bu doğru. Bu yönde attığımız adım beraberinde endişe ve soru işaretleri de getirdi. Parçaların yer aldığı listede gözümüzün önünde olmadan defalarca şarkıları ilk kez

dinliyormuşuz gibi yaptık... Bir yandan da Piaf'ın eserine zarar vermemeyi istiyorduk. Evet, doğru, majörden minöre geçiş yapan ve bizi endişelendiren şarkılar da oldu. *Milord* gibi mesela. Bu şarkıları kendime mal etmem de oldukça önemli bir şey. Ortada net olan bir husus vardı: Piaf'ın şarkılarında vermek istediğiyle Abel'in aranjmanı arasında olmam lazımdı. Yerimi bulmalıydım. Bu da zaman aldı! Açıkçası başlarda kendimi biraz kaybetmişim.”

Albümündeki on altı parçaya karar vermek için Kaas, Piaf'ın repertuarındaki 435 şarkıyı dinler. Her ne kadar *l'Hymne à l'amour*, *La Foule*, *Mon manège à moi* gibi bilindik şarkılara albümünde yer verse de Jacques Pills ve Gilbert Bécaud imzalı *Je t'ai dans la peau*, sözü Henri Contet'e, müziği ise Georges Moustaki'ye ait olan *T'es beau, tu sais* gibi daha az bilinen parçalarını da okur. Ve nihayet aranjörüyle beraber yavaş yavaş yeniden okuma faslı başlar. “Boram boram aşk kokan *Je t'ai dans la peau*'yu seslendirmeye başladığımda, Abel benden şarkıyı birinin kulağına fısıldar gibi okumamı istedi. Aslında albüm için bunu istememişti. Dediğini yaptım ve ardından bana dinletti. Parçayı değiştirmenin yollarından biri de bu mesela. Hiç düşünmediğim bir yorumlama yöntemi. Şarkı söyleme şeklim, parçayı okurken kafamda canlanan sahnelere de bağlıydı. Örneğin bir hayat kadını zihnimde canlandırırken çok daha farklı yorumluyorum. *T'es beau, tu sais* adlı parçasını niçin daha hassas yorumladım? Çünkü görmediği bir adamdan söz eden ve onu sevdiği için aşkını yücelten kör bir kadının hikâyesinden bahsediyorduk. Belki yakışıklı değildi ama o onu öyle düşünüyordu. İşte kayıt esnasında tüm bunları göz önünde bulundurarak şarkıları yorumluyor ve ses tonumu ayarlıyorum.”

Doksan müzisyenin yer aldığı Royal Filarmoni Orkestrası yapılan aranjanlarda şarkıların orijinallerine nazaran süslemelere fazla yer vermişse de bunu dozunda yapmıştır. Buna örnek olarak *l'Hymne à l'amour* gösterilebilir; şarkının yapısı gereği enstrümantal ses kalabalığından uzak durulmuş, şarkı daha çok lirik tarzda söylenmiştir. Edith Piaf'ın repertuvarını ele alan albümler arasında *Kaas chante Piaf*, ara ara gösterişli ve cesur tınıları barındırsa da özgün ve yenilikçi yorumlandığından olumlu sonuç verenlerden biri olmuştur. Kaas bu çalışmasında şarkıları, “birinin üslûbuyla” okuma hatasına düşmeyip kendi çizgisinden ödün vererek yeniden yorumlamıştır.

Piaf'ı bir de anlatılanların haricinde, yaratmış olduğu farklı müzik tarzıyla ele almak gerekir. Tabii bu her zaman mümkün olmayabilir. *Padam Padam*'ın, kökeni vals olmasına rağmen *Arthur H²* caz söyleyerek; akordeoncu Richard Galliano ve trompetçi Wynton Marsalis ise birlikte enstrümantal versiyonuna imza atarak (*From Billie Holiday to Edith Piaf*) şarkıya başka bir boyut kazandırır. Martinikli Gertrude Seinin, Karayip steel band ritmiyle Piaf'ın şarkılarına albümünde yer verir. Raymond Asso'nun 1937'de kaleme aldığı küçük şaheserinde, *Le Grand voyage du pauvre nègre*'de ise sonuç çok şaşırtıcı olur. Danakil grubu ise bu zorlu görevi Jamaikalı şarkıcı U Roy ile üstlenerek Piaf'ın *Non, je ne regrette rien* şarkısını reggae tarzda söyler. Edith'in seslendirdiği *La Foule* şarkısını da Kongo asıllı Fransız rap şarkıcısı Youssoupha, kendi tarzında yorumlar. Mağrip de geri kalmaz; rai tarzının usta ses sanatçısı Cheb Mami, *Non,*

² Arthur'ün babası Jacques Higelin oyuncu Agnès Jaoui ile düet yaparak *La Foule*'u seslendirmiştir. Higelinin eski yardımcısı Brigitte Fontaine de *L'Homme à la moto*'yu büyük bir hevesle söylemiştir.

je ne regrette rien'i Arapça versiyonuyla dinleyicilerine sunar. “Özellikle bu parçayı tercih ettim çünkü oryantal bir havası vardı. Bunu yapabiliydim. Piaf'ı, Oum Kalsoum ile karşılaştırdım. Nasıl ki kendisi Arap müziğinde çığır açmış bir isimdir; Edith Piaf da Fransız müziğinde öyledir.”

Piaf hayattayken uluslararası alanda en çok beğenilen sanatçıydı. Québec gibi frankofon ülkelerde de bu böyleydi. 1970'li yılların ortasında Offenbach grubu solisti Gerry Boulet'nin *L'Hymne à l'amour*'u elektro-pop söylemesiyle “yeni Québec şarkıları” atak yapar. Günümüzde, Québec kadın ses sanatçıları (Céline Dion, Isabelle Boula, Natasha St-Pier) Piaf'ın büyük başarılarına imza atmış parçalarını değişiklik yapmadan söyleyerek konserlerine renk katar. Kanada'da Piaf'ı anan yalnızca Québec'li sanatçılar değil, İngilizce şarkı söyleyenler de onun şarkılarını söyler. Örneğin Patricia O'Callaghan (1970, Ontario doğumlu) Leonard Cohen'in *I'm Your Man* şarkısını seslendirdiği gibi, Piaf'ın *Mon manège à moi* parçasını da Fransızca söyler. Amerikalı Folk şarkıcısı Loudon Wainwright III'ün ve Kanadalı kadın şarkıcı Kate McGarrigle'in kızı Martha Wainwright (şarkıcı Rufus'ün kız kardeşi), *Sans fusils, ni souliers* adlı albümünde ve 2009 Haziran'ında New York Dixon Place'ta aynı isimle oynanan tiyatro oyununda Piaf'ın şarkılarına yer verir. Rock'n roll müziğiyle ünlenen Kanadalı Fransız kadın meslektaşlarının aksine (doğ. 1976) yükselişe geçer. Albümünde birkaç klasik parçanın yanı sıra Piaf'ın pek duyulmamış şarkılarına yer verir (*Les Groggnards, Marie Trottoir, Le Métro de Paris, Le Brun et le Blond*). Bunları özgün bir şekilde aranje etmesi ve muhteşem bir İngilizceyle okuması onu özel kılar.

Piaf, yıllarca ABD'yi boydan boya dolaşarak oraya duyduğu hayranlığını kanıtlar. 2007 yapımı *La Môme* filmi ile (bkz. Hollywood'da dirilme) büyük bir başarı elde ederek ölümsüzleştirilir. Fakat onun şarkılarına sahip çıkanların çok azı Amerikalı şarkıcıdır. Bunlardan biri de Piaf hâlen hayattayken 1950'de, *La Vie en rose*'u seslendiren Louis Armstrong'tur. Aynı parçayı Iggy Pop, 2002 yılında çıkardığı *Après* albümünde caz-rock tarzında söyler. Grace Jones'u ve Eylül 2012'de, Stade de France'da verdiği konserde *Padam Padam*'dan, biraz mırıldanan Lady Gaga'yı da saymayı unutmamak lazım.

Piaf'ın nadiren ziyaret ettiği ülkelerde de anıldığını görüyoruz. Güney Amerika'da Brezilyalı Cassia Eller ve Arjantinli Elena Roger da (Eva Peron'u canlandırmıştır.) onun şarkılarını söyler. Özellikle 40'lı yıllarda İsveç'te kendini gösteren Edith Piaf orada da iz bırakmayı başarmış ki Hellen Sjöholm onun *L'Hymne à l'amour* adlı şarkısını seslendirir. Hollanda için de aynı şey geçerlidir; Conny Vandebos, Piaf'ın şarkılarından bir albüm yapar. Almaya'da ise Kurt Weill şarkılarını yorumlar ve kabareye olan ilgisiyle tanınan Ute Lemper de tıpkı İtalyan Stefania Miele gibi *L'Accordéoniste*'i seslendirir. Arap ülkelerinde ise Piaf'a hayat veren isimler arasında Fas asıllı Nabyla Maan'ı, Lübnanlı Majida el-Roumi'yi sayabiliriz. Cezayirli Mucat ise *La Foule* adlı şarkıyı söyler.

Piaf'ın şarkılarının hem albümlerde hem de sahnelerde seslendirildiğini ayrıca belirtmek gerekir.

Kaldırım serçesinin sesiyle başarılarla imza attığı yıllar bir kenarda dursun, 1990'dan itibaren bazı sanatçılar usta sanatçının şarkılarını sahnede canlandırmaya ya da konserle-